

Rasende beboere: Hvad foregår der på Rådhuset? Flere p-pladser er det aller-ellersidste som området ved H. C. Andersens boulevard har brug for

P politiken.dk/debat/kroniken/art8357528/Rasende-beboere-Hvad-foregår-der-på-Rådhuset-Flere-p-pladser-er-det-
aller-ellersidste-som-området-ved-H.-C.-Andersens-boulevard-har-brug-for

12. september 2021

*Dette er en Kronik. Kroniken er udtryk for skribentens holdning. Du kan indsende
Kronik-forslag [her](#).*

Kroniken

**Kulturkvarteret mellem Slotsholmen og H.C. Andersens Boulevard
og mellem havnefronten og Rådhuspladsen har mildt sagt ikke
brug for flere biler, så hvorfor i alverden vil
borgerrepræsentationen nu bygge et nyt p-hus på Dantes Plads?**

Foto: Louise Herrche Serup

Dantes Plads ligger over for Glyptoteket på H.C. Andersens Boulevard i København.

Ann Seemann, Lene Pedersen, Jesper Egevang er medlemmer af Dantes Plads-gruppen. Den er dannet af beboere og erhvervsdrivende, som støtter det af Københavns Kommune erklærede Kulturkvarteret. Gruppen arbejder for at bevare et menneskevenligt miljø på og omkring Dantes Plads og forhindre byggeriet af et p-anlæg på Dantes Plads.

Kommunalvalget til november skriger på visioner fra borgere og politikere. Den kommende valgkamp er en mulighed for at se med friske øjne på forældede forlig og beslutninger.

I 2021 står vi med en ny fælles erkendelse af nødvendigheden af en grøn og bæredygtig udvikling i København. Det kræver erkendelser fra politikere om forældede forlig og studehandler og vilje til at finde nye løsninger. Men er vi og politikerne ikke parate til det, når det er til borgernes, byens, kulturinstitutionerne og de erhvervsdrivendes bedste?

Visioner skal gøre vores fantastiske hovedstads Indre By mere attraktiv, menneskelig og bæredygtig og ikke mindst fortsætte den enestående udvikling, som byen har gennemgået de seneste knap tre årtier.

Et eksempel er Frederiksholm – Kulturkvarteret mellem Slotsholmen og H.C. Andersens Boulevard og mellem havnefronten og Rådhuspladsen – som i sidste halvdel af 1900-tallet var præget af faldefærdige rønner, fabriks- og lagerbygninger og togskiner langs havnen.

Havnebassinet, der i dag er alles private, urbane swimmingpool, var som en pesticidbefængt algebeholder. Alle vendte ryggen til havnen og kanalernes rekreative potentiale. Vester Voldgade, der inden fjernelsen af Vestervold i 1880'erne havde det pirrende navn Filosofgangen på indersiden af Volden og Kirsebærgangen på ydersiden af Volden, blev efter indvielsen af den nye Langebro i midten af 1950'erne til en ekstremt trist firesporet gennemfartsvej fra havnen til Jarmers Plads. Ny Kongensgade var smutvejen fra H.C. Andersens Boulevard over Frederiksholms Kanal og gennem Rigsdagsgården til Slotspladsen.

Den trapezformede Dantes Plads, der så smukt var anlagt foran Glyptoteket, var gjort til en intetsigende parkeringsplads helt uden hensyntagen til dens unikke placering og betydning for Kulturkvarteret. Og Ny Vestergade, der forbinder Vester Voldgade og Dantes Plads med Marmorbroen til Christiansborgs Slots Ridebane havde fået lov til at udvikle sig til en stor parkeringsplads.

Stormgade, der har navn efter svenskens forsøg på at storme fæstningsbyen i 1659, var blevet en infam og intimiderende hovedvej gennem Indre By over Slotsholmen, hvor vanvidsbilister prøver de firhulede af om aftenen og natten. Tilsyneladende uantastet. Vartov fra begyndelsen af 1700-tallet, der har Absalons bymur som fundament, og som oprindeligt var hospital og senere lagde hus til Grundtvigs præstegerning i mere end 30

år, blev som Dantes Plads med tiden og helt frem til for godt et årti siden mødt af endnu en parkeringsplads på det område, der i dag hedder Regnbuepladsen, der byder sig til med cafeer og restauranter og tilmed en kirsebærlund.

Sidst, men ikke mindst havde Rådhuspladsen fået lov til at udvikle sig til et unødvendigt trafikalt knudepunkt.

Med andre ord taler vi om et potentielt enestående kvarter i Indre By, der har fået lov til at degenerere til et gråt, trist, menneskefjendsk område, hvor hensynet var til udefrakommende biler og gennemkørende trafik helt uden hensyntagen til borgerne eller blik for Frederiksholms herlighedsværdier. Borgerrepræsentation havde ladet stå til i mere end et halvt århundrede.

Men ret skal være ret. Tiderne skifter jo. Og tidernes gunst forklarer nok en del af den enestående transformation, der er indledt i udviklingen af Kulturkvarteret Frederiksholm, der bl.a. huser og omkranses af Tivoli, Glyptoteket, Glyptotekshaven, Nationalmuseet, Københavns (nye) Bymuseum, Krigsmuseet, Dansk Arkitekturcenter, Hestgardens Kaserne, Fæstningens Materialgaard, Christiansborgs Slot med Folketing, kongelige repræsentationslokaler og Statsministeriet, Det kgl. Bibliotek og Bibliotekshaven, Kongernes Lapidarium i Christian IV's Bryghus, Thorvaldsens Museum, det enestående kulturarvmiljø i Frederiksholms Kanal såvel som skole, børnehaver, vuggestue, fritidshjem – og ikke mindst havnefronten.

Tidernes gunst kan dog langt fra tilskrives hele forklaringen, for i midten af 00'erne var der nye, friske, ambitiøse og indsigtsfulde vinde på Rådhuset. Overborgmester, teknik- og miljøborgmester og Borgerrepræsentation havde nemlig fået øjnene op for Indre Bys og ikke mindst Frederiksholms og det omkringliggende kultur- og bymiljøs helt enestående udviklingspotentiale.

Man skabte visionen om Kulturaksen – senere Kulturkvarteret – som et civilisatorisk omdrejningspunkt med blik for sigtelinjer, byrum, havnen, kanalerne, pladserne, bæredygtighed – og det levendes liv.

Derfor fremstår renoveringen og udviklingen af Vester Voldgade, Dantes Plads, pladserne foran Den Classenske Legatskole og Fæstningens Materialgaard såvel som Regnbuepladsen med kirsebærlunden ved Vartov i dag som de vægtigste vidnesbyrd om en epoke med visionære politikere i 00'erne og begyndelsen af 10'erne, der – om end der sneg sig enkelte fejltagelser ind – tog byens, borgernes og fremtidens parti.

Vester Voldgade blev et helt nyt kombineret byrum og strøg med en smuk grøn træstruktur med plads til ophold, aktivitet og bløde trafikanter. Dantes Plads og Regnbuepladsen, pladsen foran den lokale skole og senere pladsen foran Materialgaarden blev til nye, fine pladser, der gav Vester Voldgade ny rummelighed i almenvellets forstand.

Helt konkret blev Vester Voldgades fire landevejsspor på lange stræk reduceret til et enkelt, ensrettet spor og spærret ved Rådhuspladsen. Senere er gang- og cykelbroen Lille Langebro kommet til, der i dag er med til at trække titusindvis af bløde trafikanter op og

ned af Vester Voldgade.

Så er der brug for mere, kunne man spørge?

Borgerrepræsentationen har i et øjeblikks uforklarlig panik besluttet, at det, der nu er brug for i Vester Voldgade og på Dantes Plads, er mere biltrafik og parkeringsanlæg.

Kender man ikke sagen, lyder det som det rene galimatias. Og det er det også. Det kan og skal selvfølgelig stoppes.

Det ved politikerne også. Ja, ingen af de adspurgte ønsker at vedstå sig ansvar for p-anlæggets nødvendighed.

Resultat af en studehandel, forlyder det. Men de har brug for en løftestang, en undskyldning, en vision for at rette op på den tragiske, politiske komedie, der forklarer beslutningen.

Et potentielt enestående kvarter i Indre By har fået lov til at degenerere til et gråt, trist, menneskefjendsk område

Med et skummelt pennestrøg har Borgerrepræsentation vendt udvikling af Kulturkvarteret Frederiksholm på hovedet. Borgerrepræsentationen er igen gået i sort. Totalt sort. Visionerne er forduftet.

At tusindvis af nye hårde trafikanter og et anmassende og skæmmende p-anlægsmiljø vil ødelægge forskønnelsen af og livet på Frederiksholm er alle enige om. Alligevel har kommunen og Borgerrepræsentationen lagt deres skæbne i hænderne på den amerikanske investeringsvirksomhed KKR/Q-park, der for en slik (2 mio. kr.) har købt pladsen og fået byggetilladelse til at anlægge et underjordisk p-hus i tre etager på Dantes Plads med tilkørsel fra netop fredeliggjorte Vester Voldgade.

Hvordan er Borgerrepræsentationen nået til den uigennemtænkte, fatale beslutning? Den triste, men enkle historie er, at det er endnu et eksempel på, hvordan kommunen med administrative og juridiske fiflerier pludselig finder ud af, at det er den ideelle løsning, selv om alle dens egne vurderinger og undersøgelser havde konkluderet – og selv om de fleste politikere nu erkender – at Dantes Plads var uegnet til p-anlæg.

Men Q-park ville kun bygge på Dantes Plads. Og hvad gør en kommune, der ikke er sin opgave voksen? Den ændrer egne vurderinger. Den ændrede pladsens status fra plads til vej, hvorved der pludselig er færre restriktioner, der skal overholdes. Først ville man have udarbejdet lokalplan og VVM-undersøgelse (Vurdering af Virkning på Miljøet), men pludselig forsvandt også dette krav. Vester Voldgade og Dantes Plads var først en del af planen om fredeliggørelse af Indre By, men pludselig ændrede man også dette.

Vupti! Kommunen og Borgerrepræsentationen synes pludselig, at et parkeringsanlæg på Dantes Plads med brede op- og nedkørselsslisker, mange meter høje elevatorårne, trappetårne og udluftningsskorstene, tusindvis af ekstra daglige biler i gaden netop er

det, byen har brug for midt i et af Indre Bys vigtigste kulturmiljøer.

At der i en afstand på 300-1.400 meter fra Dantes Plads med udgangen af i år allerede ligger langt over 20 parkeringshuse med over 6.500 pladser, preller af på Borgerrepræsentationen. At belægningsprocenten tilmed er i bund i mange af p-husene kan måske forklare, hvorfor flere andre p-husfirmaer fandt projektet på Dantes Plads urentabelt.

Byrum, trafikale løsninger og vejbaner signalerer stadig forvirring og manglende konsekvens

Men politikerne og forvaltningen blev begejstrede. At projektet vil få biltrafikken i den fredeliggjorte Vester Voldgade til at eksplodere ignoreres af kommunen. Fiflerierne forklarer formentlig også, hvorfor beslutningen mod sædvane skulle træffes i fortrolighed, og at man har afvist et tilbud fra Carlsbergfondet om køb af grunden – selv om kommunen formelt kan ophæve salget.

Skal bilerne ikke under jorden – også når de skal parkere – kan man med rette spørge? Jo. Men sørme da ikke i de gader og forskønnede og fredeliggjorte byrum i Indre By, hvor alle er enige om, at der skal være færre biler. Kort sagt: Det er en bommert af de helt store. Trafikken er godt nok steget markant i Vester Voldgade efter forskønnelsen, men det er den rigtige trafik – fodgængere og cyklister.

Hvis ikke et kommunalvalg er tidspunktet for at erkende sin fejl; erkende, at man glemte eller forbrød sig mod visionen; erkende, at byen kan meget mere end at gøre sig til for bilerne og smadre et kvarter ved at trække tusindvis af ekstra biler dagligt ned ad den gade, som man har postet hundreder af millioner af kroner i at fredeliggøre og forskønne, så er der ikke noget tidspunkt for fornuft.

Borgerrepræsentationen skal i stedet arbejde videre med visionen fra 00'erne. Lad os kalde den Frederiksholm 2.0. Den vision, hvor byrum, kulturmiljø, det grønne, trafik og bæredygtighed i byen, som alle skriger på – selv politikerne i deres (måske prætentiose) skåltaler – viser retning for fremtidens hovedstad, hvor det altafgørende kriterie for succes er byen for mennesker.

Derfor opfordres Borgerrepræsentationen og dens forvaltning til at indkalde alle interessenter på Frederiksholm – repræsentanter fra beboerne, kulturinstitutionerne, børneinstitutionerne og de erhvervsdrivende – til udvikling af Frederiksholm 2.0.

Det drejer sig om skønhed og forbedring af Frederiksholms bymiljø, at fremme byrums- og parkelementer på et højt arkitektonisk og kunstnerisk niveau. Og grundlaget for dette er selvfølgelig ovenstående lange perlerække af kulturinstitutioner m.m.

Frederiksholm har 'sine' institutioner, men byrum, trafikale løsninger og vejbaner signalerer stadig forvirring og manglende konsekvens. Tiden er kommet til at føre forskønnelsen til et nyt niveau. Og det indebærer, at hele Vester Voldgades byrum, herunder de mange pladser, gøres til et sammenhængende byrum med blandet trafik, som vi kender fra andre dele af Indre By, og som kommunen aktuelt eksperimenterer med.

Frederiksholms byrum og rigdom på kultur udgør et unikt potentiale

Det kræver ny belægning på de eksisterende vejbaner, og der vil være rig mulighed for at eksperimentere med skabelse af forskellige udtryksfulde delbyrum. Dantes Plads skal være en del af dette nye byrum. Forskønnelsen af pladsen er kun halvt fuldendt.

Der kunne bygges en glasvæg mod H.C. Andersens Boulevard (indtil det helt igennem enestående projekt om nedgravning af H.C. Andersens Boulevard m.v. er gennemført), der bibeholder udsigten til Glyptoteket fra pladsen og fra Glyptoteket til Dantes Plads og videre til Christiansborg Slot, som reducerer støjen og skaber et mindre blæsende miljø på pladsen. Generelt skal der gælde en hastighedsbegrænsning for den hårde trafik på 30 km/t, også i Stormgade.

Beboere, håndværkere, varetransport skal stadig have mulighed for at køre til områdets adresser, men det overordnede hensyn skal selvfølgelig være de bløde trafikanter og kvarterets rekreative udfoldelsesmuligheder.

Vester Voldgade er stadig primært en gade forbeholdt biler. Lysregulering, hastighedsgrænser, fremkommelighed, osv. Det skal ændres, så de bløde trafikanter får forrang, at byrummet indrettes på deres præmisser.

Og Frederiksholms byrum og rigdom på kultur udgør et unikt potentiale. Hvorfor ænser man slet ikke kulturinstitutionerne? Artefakterne skal foldes ud og formidles i byrummet. De rekreative udfoldelsesmuligheder er uudtømmelige.

Rækken af børneinstitutioner, skoler, kvarterets børn og den kendsgerning, at Vester Voldgade er blevet turisternes foretrukne strøg mod de tusindvis af hotelværelser, der de sidste 25 år er bygget lige syd for Langebro, skal selvfølgelig kunne udfolde sig på legeinstallationer og til byrummet udformede eksercits-installationer. Byrummet skal bombarderes med bænke i skygge og i sol.

Og hvorfor er der kun blomster på den sydlige side af Rådhuset, mens den nordlige side er henlagt til øde granit og skrald. Den nordlige side skal selvfølgelig tænkes sammen med Regnbuepladsen og Vartov – og selvfølgelig den hemmelige Rådhushaven. Kort sagt; mulighederne er mange, og de skal udvikles og gennemføres.

Tænk, hvis Borgerrepræsentationen og dens teknik- og miljøforvaltning fremfor at træffe beslutninger i fortrolighed, fremfor at alliere sig med amerikanske investeringsvirksomheder, fremfor at knægte byens potentiale i stedet spillede med åbne kort og havde visioner, i stedet ville byens, borgernes, kultur- og børneinstitutionernes bedste. Så ville man aldrig være kommet til beslutningen om at banke et p-anlæg ned på Dantes Plads, kvarterets potentielt smukkeste sted, i 700-året for forfatteren Dante Aligheris død.

14. september 2021 er det 700 år siden, Dante døde. Tænk tanken, at forvaltningen og Borgerrepræsentationens medlemmer erkender deres fejlslagne beslutning som led i forberedelsen af efterårets kommunalvalgkamp og vender friske, oplyste og visionære tilbage fra ferie og siger tak for initiativet til Frederiksholm 2.0, beklager over for noget så ligegyldigt som en af verdens største p-anlægsinvestorer og selv tager ansvar for byens ve og vel og efterfølgende inviterer til dialog om Frederiksholm 2.0 og gennemfører den.

Se, det ville være kommunalvalget – i Dantes ånd – om Den Guddommelige Plads og ikke blot endnu en tragisk politisk komedie.